Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (šesto vijeće)

8. lipnja 2022.*

„Žig Europske unije – Postupak opoziva – Verbalni žig Europske unije UM – Stvarna uporaba žiga – Uporaba uz suglasnost nositelja – Uporaba u obliku u kojem je žig registriran – Članak 51. stavak 1. točka (a) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 58. stavak 1. točka (a) Uredbe (EU) 2017/1001) – Prikaz nositelja žiga – Dokazi o uporabi podneseni u određenom roku”

U predmetu T-293/21,

Ulrike Muschaweck, sa stalnom adresom u Münchenu (Njemačka), koju zastupa C. Konle, odvjetnik,

tužitelj,

protiv

Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), koji zastupa D. Walicka, u svojstvu agenta,

tuženik,

a druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom je

Joachim Conze, sa stalnom adresom u Münchenu, kojeg zastupa H. Bolte, odvjetnik,

povodom tužbe podnesene protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 15. ožujka 2021. (predmet R 2260/2019-2), koja se odnosi na postupak opoziva između U. Muschaweck i J. Conzea,

OPĆI SUD (šesto vijeće),

u sastavu: A. Marcoulli (izvjestiteljica), predsjednica, J. Schwarcz i C. Iliopoulos, suci,

tajnik: E. Coulon,

uzimajući u obzir pisani dio postupka,

* Jezik postupka: njemački

uzimajući u obzir da stranke nisu podnijele zahtjev za zakazivanje rasprave u roku od tri tjedna od dostave obavijesti o zatvaranju pisanog dijela postupka i da je stoga odlučeno, u skladu s člankom 106. stavkom 3. Poslovnika Općeg suda, da se odluka donese bez provođenja usmenog dijela postupka,

donosi sljedeću

Presudu [1]

[*omissis*]

Zahtjevi stranaka

14 Tužitelj u bitnom od Općeg suda zahtijeva da:

– poništi pobijanu odluku i odluku Odjela za poništaje od 6. kolovoza 2019. u dijelu u kojem je zahtjev za opoziv odbijen za usluge navedene u točki 11. ove presude;

– prihvati zahtjev za opoziv u cijelosti;

– naloži EUIPO-u snošenje troškova.

15 EUIPO i intervenijent od Općeg suda zahtijevaju da:

– odbije tužbu,

– naloži tužitelju snošenje troškova.

Pravo

[*omissis*]

Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na nepravovremenom podnošenju očitovanja zdravstvene službe HUMJC pred Odjelom za poništaje

[*omissis*]

38 U tom pogledu iz sudske prakse proizlazi da EUIPO-ove Smjernice za ispitivanje, iako nemaju obvezujuću vrijednost, predstavljaju referentni izvor za EUIPO-ovu praksu u području žiga (presuda od 18. rujna 2015., Federación Nacional de Cafeteros de Colombia/OHIM – Hautrive (COLOMBIANO HOUSE), T-387/13, neobjavljena, EU:T:2015:647, t. 45.).

[1] Navedene su samo one točke ove presude za koje Opći sud smatra da ih je korisno objaviti.

39 Te smjernice predstavljaju kodifikaciju prakse koju je odlučio usvojiti sam EUIPO, tako da, pod uvjetom da su u skladu s pravnim odredbama višeg pravnog ranga, iz njih proizlazi EUIPO-ovo samoograničenje jer se on mora uskladiti s pravilima koja je sam odredio (vidjeti presudu od 18. rujna 2015., COLOMBIANO HOUSE, T-387/13, neobjavljenu, EU:T:2015:647, t. 46. i navedenu sudsku praksu).

40 S obzirom na navedeno, valja istaknuti da točka 4.3. EUIPO-ovih Smjernica za ispitivanje predviđa da se, kad je zahtjev za produljenje roka koji se može produljiti podnesen prije isteka navedenog roka i ako nije prihvaćen, dotičnoj stranci odobrava barem jedan dan kako bi ona mogla poštovati rok, čak i ako je zahtjev za produljenje stigao posljednji dan prije isteka roka. Kako bi se očuvao korisni učinak točke 4.3. EUIPO-ovih Smjernica, valja smatrati da se novi rok dodjeljuje od datuma kada EUIPO-ov odjel kojem je podnesen zahtjev za produljenje roka dostavi svoj odgovor.

41 Međutim, u ovom je slučaju, kao prvo, rok čije je produljenje drugi put zahtijevala zdravstvena služba HUMJC je rok koji se može produljiti. Naime, u skladu s točkom 4.3. EUIPO-ovih smjernica, odbija se drugi zahtjev za produljenje istog roka, osim ako stranka koja postavlja taj zahtjev ne objasni i propisno opravda „izvanredne okolnosti” koje su je spriječile da provede traženi korak u dvama prethodnim rokovima (odnosno u početnom roku i prvom produljenju) i koje i dalje sprečavaju podnositelja zahtjeva da ga provede, zbog čega je potreban dodatni rok.

42 Kao drugo, iz spisa proizlazi da je zdravstvena služba HUMJC posljednji dan prije isteka navedenog roka podnijela drugi zahtjev za produljenje roka za podnošenje dokaza o uporabi osporavanog žiga.

43 Kao treće, tužitelj, koji se sam poziva na točku 4.3. EUIPO-ovih smjernica u svojim pisanim očitovanjima, uopće ne tvrdi da je ona protivna pravnoj odredbi višeg pravnog ranga. Osim toga, ne čini se da bi odobrenje, u biti iz razloga pravičnosti, najmanje jednog dana dodatnog roka nakon zahtjeva za produljenje roka podnesenog zadnjeg dana tog roka bilo protivno takvoj odredbi.

44 Stoga, a da nije potrebno odlučiti o osnovanosti razloga iz odgovora Odjela za poništaje od 15. siječnja 2018., dovoljno je utvrditi da Odjel za poništaje u odgovoru na drugi zahtjev za produljenje roka za podnošenje dokaza o uporabi osporavanog žiga nije mogao samo odbiti taj zahtjev, nego da je morao, u skladu s EUIPO-ovim Smjernicama za ispitivanje i kao što je to učinio, odobriti dodatni rok koji teče od dana dostave njegova odgovora. Slijedom toga, budući da su sporni dokazi podneseni između, s jedne strane, podnošenja drugog zahtjeva za produljenje roka za podnošenje dokaza o uporabi osporavanog žiga i, s druge strane, odgovora Odjela za poništaje od 15. siječnja 2018., ti se dokazi ni u kojem slučaju nisu mogli smatrati nepravovremeno podnesenima. Stoga ni Odjel za poništaje ni žalbeno vijeće nisu pogriješili kada su u svrhu ispitivanja uporabe osporavanog žiga uzeli u obzir navedene dokaze.

[*omissis*]

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (šesto vijeće)

proglašava i presuđuje:

1. Tužba se odbija.

2. Ulriki Muschaweck nalaže se snošenje troškova.

Marcoulli Schwarcz Iliopoulos

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourgu 8. lipnja 2022.

Potpisi